

8.1.2018

ΕΛΛΕΤ-ΣΘεΠ

Πρόταση σχολιασμού σε Διαβούλευση Σ/Ν

«Περιβαλλοντική διαχείριση των περιοχών με οικιστικές πυκνώσεις, ιώδους περιγράμματος»

<http://www.opengov.gr/minenv/?p=9728>

Άρθρο 01 - Σκοπός και στόχοι:

Επί της αρχής

Η ΕΛΛΕΤ ΔΙΑΦΩΝΕΙ ΡΗΤΑ ΚΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ, ΜΕ ΤΙΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΛΟΓΩ Σ/Ν, ΚΑΘΟΣΟΝ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ, ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΝΤΑΙ, ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΣΤΟ ΑΚΕΡΑΙΟ, ΟΙ ΦΟΒΟΙ ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΕΚΦΡΑΣΘΕΙ ΗΔΗ ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΨΗΦΙΣΗ ΤΟΥ Ν. 4389/2016, ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 153 ΠΑΡ. ΙΑ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΕΙΣΗΧΘΗ Η ΚΑΙΝΟΦΑΝΗΣ ΕΝΝΟΙΑ ΤΩΝ ΟΙΚΙΣΤΙΚΩΝ ΠΥΚΝΩΣΕΩΝ (ΟΠ), ΟΤΙ Η ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΘΕΣΠΙΣΗ ΤΗΣ ΘΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΕΙ «...ΕΝΑΡΞΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΟΡΙΖΟΝΤΙΑΣ ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ΑΛΛΑΓΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ ΓΗΣ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΔΑΣΙΚΗΣ ΓΗΣ, ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΜΑΛΙΣΤΑ ΦΟΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΚΑΤΑΙΓΙΣΜΟΥ ΜΕ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΝΕΕΣ «ΚΟΚΚΙΝΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ» ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΑΥΘΑΙΡΕΤΩΝ.» (βλ. από 19.5.2016 Επιστολή WWF προς τα μέλη της Βουλής των Ελλήνων <http://www.wwf.gr/images/pdfs/Epistoli-pros-vouleftes-gia-Prior-Actions-Bill-19May2016.pdf>).

Η εν λόγω, αθρόα, συλλήβδην και άνευ επιστημονικών κριτηρίων, διαδικασία εξαίρεσης από την κατεδάφιση / «ρύθμισης» αυθαιρέτων εντός δασικών εκτάσεων, θέτοντας πολύ αδρά κριτήρια εξαίρεσης από την υπαγωγή στις διατάξεις του Σ/Ν (Εθνικοί Δρυμοί, Υγρότοποι Ramsar, Δίκτυο Natura 2000, αναδασωτέες εκτάσεις κ.ά. χωρίς μάλιστα να συμπεριλαμβάνει και άλλα ειδικά προστατευτέα αντικείμενα όπως Περιοχές προστασίας της φύσης, Οικότοπους προτεραιότητας εκτός περιοχών Natura της Οδηγίας 92/43/ΕΟΚ κ.ά.) προκαλεί έντονο

προβληματισμό και ανησυχία, ειδικά αν ιδωθεί υπό το πρίσμα των ακραίων φαινομένων που συνδέονται με την κλιματική αλλαγή, όπως αυτά που με τραγικό τρόπο βιώσαμε πρόσφατα σε Μάτι και Μάνδρα. Άλλωστε, επισημαίνεται ότι είναι η πρώτη φορά στην ιστορία του ελληνικού κράτους που τίθεται ζήτημα «τακτοποίησης» αυθαιρέτων σε δάση, καθ' υπέρβαση της βασικής «κόκκινης γραμμής» στην μακρά ιστορία των σχετικών νομοθετικών διατάξεων (βλ. π.δ. 18.3.1926, α.ν. 410/1968, ν.δ. 8/1973, ν. 651/1977, 720/1977, ν. 1337/1983 κ.ά.) σύμφωνα με την οποία από αυτές πάντα εξαιρούνταν τα δάση και οι δασικές εκτάσεις, ενώ εύλογα δημιουργούνται συνειρμοί και φόβοι, για ενδεχόμενες μελλοντικές αντίστοιχες «υπερβάσεις» ως προς τις ομοίως διαχρονικές εξαιρέσεις ρεμάτων, αιγιαλών-παραλιών κ.λπ.

ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ, ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ Σ/Ν ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΡΥΘΜΙΣΗΣ ΑΥΘΑΙΡΕΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ, ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΕΚΜΗΡΙΟ ΔΑΣΙΚΩΝ ΕΚΤΑΣΕΩΝ ΤΩΝ ΟΠ, ΠΟΥ ΠΡΟΔΗΛΩΣ ΑΝΤΙΚΕΙΤΑΙ ΣΤΙΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 24 ΠΑΡ. 1 ΟΠΩΣ ΠΑΓΙΑ ΕΡΜΗΝΕΥΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ Σ.Τ.Ε., καθόσον αυτό:

1. Προβλέπει αθρόα και συλλήβδην διαδικασία εξαίρεσης από την κατεδάφιση των αυθαίρετων κατασκευών εντός δασικών εκτάσεων που, όχι μόνο δεν εξυπηρετεί «εξαιρετικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος» αφού σε καμία περίπτωση δεν συνδέεται με την «εφαρμογή της δασικής νομοθεσίας» και ούτε βέβαια υπηρετεί την «άμεση και απόλυτη προστασία των περιοχών με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και κρίσιμο φυσικό κεφάλαιο» όπως πρεσβεύει το εν λόγω Σ/Ν (βλ. σελ. 3 Αιτιολογικής Έκθεσης Σ/Ν), αλλά αντιθέτως, ακυρώνει με τον πλέον βάνανσο τρόπο την δασική νομοθεσία και υποβαθμίζει, θέτοντας μάλιστα και σε σοβαρό κίνδυνο, το απολαμβάνον υψηλής και αυτοτελούς προστασίας, βάσει των συνταγματικών επιταγών των άρθρων 24 και 117, προστατευόμενο φυσικό δασικό κεφάλαιο των εν λόγω περιοχών
2. Δεν προϋποθέτει για την επιστημονικά ορθή, αξιολόγηση των επιπτώσεων των εν λόγω αυθαίρετων κατασκευών αλλά και την εξέταση της δυνατότητας διατήρησής τους, την ολοκλήρωση της Εθνικής Στρατηγικής για τα δάση (Σχέδιο Στρατηγικής Ανάπτυξης της Δασοπονίας άρθρου 60 ν. 4280/2014), ενώ αντιθέτως προβλέπει την χρηματοδότηση των ενεργειών που αυτή θα προβλέψει από τα ενιαία δασικά πρόστιμα (βλ. παρ. 1ε άρθρου 9 Σ/Ν) για την διατήρηση των εν λόγω αυθαιρέτων, ήτοι, ενδεχομένως κατ' αντίθεση προς αυτήν ακριβώς την Στρατηγική. Άλλωστε, ουδεμία αναφορά γίνεται και στην ανάγκη για την, σύμφωνη με την επιστημονική διαχείριση των δασικών οικοσυστημάτων, εκπόνηση τοπικών Σχεδίων Διαχείρισης αυτών.
3. Συνδέει, όλως περιέργως την «περιβαλλοντική διαχείριση» των ΟΠ, με την εν λόγω οριζόντια εξαίρεση από κατεδάφιση αυτών, χωρίς σε καμία περίπτωση να εφαρμόζει επιστημονικά κριτήρια (ούτε της επιστήμης της δασοκομίας ούτε του χωρικού σχεδιασμού) για την αναγκαιότητα και δυνατότητα διατήρησης των περιλαμβανόμενων αυθαίρετων κατασκευών, ενόψει άλλωστε και της έλλειψης έστω και αδρού ορισμού αυτών με τις

διατάξεις του άρθρου 23 παρ. 4 του ν. 3889/2010 όπως ισχύουν, κατ' αντίθεση προς τις διατάξεις του άρθρου 43 παρ. 2 του Συντάγματος, όπως έχει ήδη επισημανθεί στην απόφαση Ε' Σ.τ.Ε. 1942/2017 (βλ. σκέψη 14), εφαρμόζοντας μάλιστα κατ' απόλυτη αναλογία τις διατάξεις ρύθμισης/τακτοποίησης των «πολεοδομικών αυθαιρέτων» βάσει των ν. 4014/2011, 4178/2013 και 4495/2017.

4. Παρακάμπτει για την εν λόγω διαδικασία «ρύθμισης», αφενός μεν, το ειδικό πολεοδομικό καθεστώς (βλ. άρθ. 1, παρ. 3 Σ/Ν), αφετέρου δε, το ιδιοκτησιακό καθεστώς (βλ. άρθ. 1, παρ. 4 Σ/Ν) των ΟΠ, στοιχεία που όμως δεν είναι δυνατόν να μην λαμβάνονται υπόψη για την αξιολόγηση των περιλαμβανόμενων αυθαιρέτων κατασκευών, καθόσον, όπως θα εκτεθεί αναλυτικότερα παρακάτω, αποτελούν απαραίτητα στοιχεία για την επιστημονικά ορθή και εξατομικευμένη στάθμιση της αναγκαιότητας και δυνατότητας διατήρησης κτισμάτων εντός αυτών, και μάλιστα για χρονικό διάστημα 40 ετών.

5. Ερείδεται στην υπερ-απλουστευτική καινοφανή έννοια, του «*Δασικού Ισοζυγίου*», κατ' αναλογία προς το «*Περιβαλλοντικό Ισοζύγιο*» των ρυθμίσεων τακτοποίησης «πολεοδομικών αυθαιρέτων», που βασίζεται όμως μόνο στον αριθμό των κτισμάτων που συνιστούν την ΟΠ, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη κανένα ποιοτικό και εξατομικευμένο κριτήριο της εκάστοτε δασοβιοκοινότητας (π.χ. είδος, ηλικία, σπανιότητα δένδρων κ.ά.). Άλλωστε, δεν προβλέπεται για τον σκοπό αυτόν καμία εξειδικευμένη δασολογική μελέτη αξιολόγησης και κατάταξης του χαρακτήρα της δασικής έκτασης βάσει των προβλέψεων της δασικής νομοθεσίας, αλλά μόνο η αντιστοίχιση της επιφάνειας της έκτασης της, χωρίς συνεπώς να αποτιμάται με επιστημονικό τρόπο η αξία και ιδιαιτερότητα των δασικών οικοσυστημάτων για την εφαρμογή του εν λόγω ισοζυγίου. Σε κάθε περίπτωση εκφράζονται ευλόγως αμφιβολίες για την σύσταση και λειτουργία του «Ειδικού ταμείου για την αξιοποίηση των δασικών προστίμων για δράσεις αποκατάστασης δασικού ισοζυγίου» (Ειδικός κωδικός «Αντισταθμιστικό Δασικό Ισοζύγιο Οικιστικών Πυκνώσεων» στον Ειδικό Φορέα Δασών του Πράσινου Ταμείου – παρ. 3 άρθρου 8 Σ/Ν), ενόψει του γεγονότος ότι η αντίστοιχη δομή εξασφάλισης περιβαλλοντικού ισοζυγίου για την διατήρηση αυθαιρέτων του ν. 4178/2013 (Τράπεζα Γης: άρθ. 32-33 ν. 4178/2013) ουδέποτε συστάθηκε πολλώ δε μάλλον λειτούργησε στα 4 χρόνια ισχύος του νόμου, ενώ και η αντίστοιχη αυτής του ν. 4495/2017 (Τράπεζα Δικαιωμάτων Δόμησης και Κοινόχρηστων Χώρων: άρθ. 67 ν. 4495/2017) ομοίως δεν έχει ακόμη συσταθεί και λειτουργήσει, χωρίς μάλιστα καν να έχει εκδοθεί η σχετική κ.υ.α. ενεργοποίησης της, 14 μήνες μετά την ισχύ του εν λόγω Νόμου.

6. Δεν διασφαλίζει ότι με τη «...*ρύθμιση κτιρίων και συνοδευουσών κατασκευών δεν υφίσταται κίνδυνος για το οικοσύστημα*» (βλ. σελ. 4 Αιτιολογικής Έκθεσης Σ/Ν), δεν υφίσταται κίνδυνος για τα κτίρια εντός του οικοσυστήματος ως προς την Πυρκαγιά, που αποτελεί την βασική παράμετρο τρωτότητας του δάσους, καθόσον δεν έχουν έως και σήμερα εγκριθεί Σχέδια Διαχείρισης Κινδύνου Πυρκαγιάς, βάσει των οποίων θα μπορούσε να γίνει μια τέτοια αξιολόγηση. Επισημαίνεται άλλωστε, ότι στα δικαιολογητικά τα οποία υποβάλλονται για την εν λόγω ρύθμιση κτιρίων (βλ. άρθ. 7 Σ/Ν) δεν περιλαμβάνεται Έκθεση για την

Πυρασφάλεια/Πυροπροστασία αυτών - έλλειψη που στην προκειμένη περίπτωση είναι προδήλως απαράδεκτη! Κατάπληξη, άλλωστε, προκαλεί το γεγονός ότι στις επίσης ρυθμιζόμενες «*συννοδούσες το κτίριο κατασκευές*», περιλαμβάνονται παρά την πρόδηλη επικινδυνότητα τους για πρόκληση πυρκαγιάς ακόμα και εξωτερικές «*κτιστές ψησταριές και ξυλόφουρνοι*» (παρ. 5 άρθρου 8 Σ/Ν), εντός των παραπάνω κατά τεκμήριο δασικών εκτάσεων των ΟΠ!

7. Δεν ικανοποιείται το «*κοινό περί δικαίου αίσθημα*», καθόσον, όχι μόνον επιβραβεύει τους αυθαιρετούντες εντός δασικών εκτάσεων, αλλά και ειδικά αυτούς εντός ΟΠ, έναντι όσων βρίσκονται σε εκτάσεις κίτρινου περιγράμματος της παρ. 2β του άρθρου 23 του ν. 3889/2010, δηλαδή εντός οικισμών, έστω και μη νομίμως οριοθετημένων, όπως άλλωστε έχει επισημανθεί και στην 1942/2017 Απόφαση Ε' Σ.τ.Ε. (βλ. σκέψη 12). Περαιτέρω, επισημαίνεται ότι δεν εξαιρεί από την ένταξη στις διατάξεις του Σ/Ν και περιπτώσεις στις οποίες έχει εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση, παράλειψη η οποία σε κάθε περίπτωση αντίκειται στις συνταγματικές επιταγές διάκρισης των λειτουργιών (εξουσιών) όπως αυτές προβλέπονται στο άρθρο 26 (πρβλ. και σκέψη 26 απόφασης ολομ. Σ.τ.Ε. 1858/2015).

8. Προβλέπει τόσο μεγάλα χρονικά όρια διατήρησης 40 και 25 έτη (ανάλογα με το αν οι κατασκευές προϋφίστανται ή όχι του Συντάγματος του 1975 αντιστοίχως), ώστε πέραν της παραπάνω προσβολής του «*κοινού περί δικαίου αισθήματος*» στην πράξη να δημιουργούνται συνθήκες de facto μονιμότητας και ανοχής στην αυθαιρεσία, π.χ. για αυθαίρετο του 1975 στην λήξη της ρύθμισης ο ιδιοκτήτης του κτίσματος θα έχει αδιάλειπτη νομή επί [2018-1975]+40=43+40= 83 χρόνια! Άλλωστε, έτσι, θα υπάρξουν ακόμη και περιπτώσεις που θα έχουμε κτίρια με ηλικία μεγαλύτερη των 100 ετών, ώστε πλέον να θεωρούνται, κατά τεκμήριο εν δυνάμει και νεότερα μνημεία (βλ. εδ. 1β, άρθρου 6, ν. 3028/2002), με αποτέλεσμα για την κατεδάφιση τους να απαιτείται προηγούμενη έγκριση των Υπηρεσιών του Υπ. Πολιτισμού! Κατά μείζονα λόγο, δεν διασφαλίζει την, κατά μαχητό τεκμήριο, κυριότητα του ελληνικού δημοσίου επί των δασικών αυτών εκτάσεων, αφού δεν αποτελεί προϋπόθεση για την υπαγωγή στις διατάξεις του Σ/Ν η διασαφήνιση, οριστικά και τελεσίδικα με έκδοση σχετικής δικαστικής απόφασης, του ιδιοκτησιακού καθεστώτος.

9. Περιλαμβάνει Δράσεις εποπτείας και ελέγχου «*...προκειμένου να υπάρχει συστηματικός έλεγχος και τακτική παρακολούθηση των καταγραφέντων κτισμάτων εντός των οικιστικών πυκνώσεων, για να αντιμετωπίζεται άμεσα οποιαδήποτε ενέργεια νέας αυθαιρέτης δόμησης στις εκτάσεις αυτές...*» (σελ. 17 Αιτιολογικής Έκθεσης Σ/Ν) η εφαρμοσιμότητα των οποίων, όμως, είναι εξαιρετικά αμφίβολη. Ενδεικτικά, επισημαίνεται, αφενός μεν, ότι η χρήση νέων τεχνολογικών μέσων (τηλεπισκόπηση κ.λπ.) αναφέρεται ήδη από τον ν. 4014/2011 (βλ. άρθ. 28) χωρίς όμως ουδέποτε να εφαρμοσθεί είτε σε αυτόν είτε και στους μεταγενέστερους ν. 4178/2013 και 4495/2017, ενώ μέχρι σήμερα εκκρεμεί η υ.α. για τη ρύθμιση της διαδικτυακής ψηφιακής πλατφόρμας ορθοφωτοχαρτών του άρθρου 85 του ν. 4495/2017 μέσω της οποίας θα γίνεται ο εντοπισμός νέων αυθαιρέτων σύμφωνα με Σ/Ν, αφετέρου δε, ακόμη δεν έχουν συσταθεί τα Περιφερειακά και Τοπικά Παρατηρητήρια του άρθρου 2 του ν. 4495/2017.

10. Ερείδεται, σε κάθε περίπτωση, στις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 23 του ν. 3889/2010 όπως ισχύουν, που ήδη έχουν κριθεί ως αντιτιθέμενες στις συνταγματικές επιταγές των άρθρων 24 παρ. 1 και 43 παρ. 2, με την 1942/2017 Απόφαση του Ε' Σ.τ.Ε., με την οποία πάντως παραπέμπεται η υπόθεση για κρίση στην Ολομέλεια του Σ.τ.Ε., η συζήτηση της οποίας έγινε στις 6.12.2018 και αναμένεται η δημοσίευση της Απόφασης της.

ΕΝΟΨΕΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑΠΑΝΩ, Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΣΥΝΕΠΗΣ ΜΕ ΤΗΝ 47-ΧΡΟΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΑ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΑ ΚΑΤΟΧΥΡΩΜΕΝΗ ΑΥΤΟΤΕΛΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ ΚΑΙ ΔΑΣΙΚΩΝ ΕΚΤΑΣΕΩΝ, ΑΦΟΥ ΕΧΕΙ ΣΥΜΒΑΛΛΕΙ ΕΝΕΡΓΑ ΣΤΗΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 24, ΕΙΝΑΙ ΡΗΤΑ ΚΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΑ ΑΝΤΙΘΕΤΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΣΤΟ ΕΝ ΛΟΓΩ Σ/Ν, ΚΑΙ ΖΗΤΑ ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΣΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΟΥ.

Η ΕΛΛΕΤ αναγνωρίζει, πάντως, την ανάγκη για, άμεση περιβαλλοντική διαχείριση, αποκατάσταση του χαρακτήρα και άρση της τρωτότητας/επικινδυνότητας των εν λόγω περιοχών συγκέντρωσης αυθαίρετων κατασκευών αλλά και αποτροπής δημιουργίας νέων αυθαιρέτων εντός δασικών εκτάσεων, καθόσον εκτιμά ότι, η παρούσα κατάσταση σιωπηρής ανοχής της παρανομίας (μη εκτέλεση των πρωτόκολλων κατεδάφισης) αλλά και έλλειψης οποιασδήποτε μέριμνας και προστασίας για αυτές δεν είναι δυνατόν να διατηρηθεί.

Για τον λόγο αυτό, αντιπροτείνει να εξεταστούν οι εξής κατευθύνσεις για την αντιμετώπιση του σύνθετου και κρίσιμου αυτού θέματος:

1. Οι δασικοί χάρτες να αναρτηθούν και κυρωθούν στις ΟΠ, ακολουθώντας όμως ορθές επιστημονικά διαδικασίες ελέγχου του χαρακτήρα τους, από δασικούς επιστήμονες και προ της ανάρτησης τους (και όχι μόνο προ της κύρωσης τους), χωρίς η εν λόγω διαδικασία να συνδέεται με οποιαδήποτε διαδικασία εξαίρεσης από την κατεδάφιση.
2. Να εκτελεστούν τα τελεσίδικα πρωτόκολλα κατεδάφισης, με προτεραιότητα στις εκτάσεις που είναι καταπατημένες (με πράξεις διοικητικής αποβολής).
3. Να ολοκληρωθεί άμεσα η Εθνική Στρατηγική για τα Δάση και να συνταχθούν με ορθό προγραμματισμό και ιεράρχηση, τοπικά Σχέδια Δασικής Διαχείρισης για όλα τα δασικά οικοσυστήματα της Χώρας, Σχέδια Αναδάσωσης για τις αναδασωτέες εκτάσεις και Σχέδια Διαχείρισης Κινδύνου Πυρκαγιάς κατά προτεραιότητα για τις περιοχές ΟΠ.
4. Να εξασφαλιστεί σε αυτές αλλά και εν γένει στις δασικές εκτάσεις, η συνεχής παρακολούθηση και έλεγχος τους ώστε να αποτραπεί πάση θυσία η δημιουργία νέων αυθαιρέτων με πρόβλεψη και κυρίως υλοποίηση αποτελεσματικών δράσεων εποπτείας και ελέγχου π.χ., ενίσχυση προσωπικού δασοφύλαξης, υιοθέτηση υφιστάμενων σύγχρονων τεχνικών μέσων (δορυφορικές

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
Περιβάλλοντος και Πολιτισμού

φωτογραφίες κ.ά.), ανάθεση εποπτικού ρόλου σε δασικούς συνεταιρισμούς ή άλλες επαγγελματικές ομάδες που ιστορικά προστατεύουν τα δάση όπως μελισσοκόμοι κ.ά.

5. Να ενταχθεί στο αντικείμενο των προγραμματιζόμενων αναθέσεων Τοπικών Χωρικών Σχεδίων (ΤΧΣ) ή και Ειδικών Χωρικών Σχεδίων (ΕΧΣ) η μελλοντική και σε επόμενο στάδιο εξατομικευμένη εξέταση των ΟΠ όταν θα έχουν διευκρινισθεί τα παραπάνω στοιχεία δασικού, ιδιοκτησιακού και ειδικού πολεοδομικού (π.χ. ενδεχόμενη νόμιμη δόμηση) καθεστώτος αυτών. Η εν λόγω εξέταση θα μπορούσε ενδεχομένως να καταλήξει σε μια τυπολογία ΟΠ με συνδυασμό χωρικών και δασικών κριτηρίων, η οποία θα εικονογραφήσει πλήρως το πρόβλημα, και ενδεχομένως **θα αποτελέσει και την βάση για την συνολική και οριστική αντιμετώπιση του.**

ΕΝ ΚΑΤΑΚΛΕΙΔΙ Η ΕΛΛΕΤ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ Η ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΟΥ ΕΝ ΛΟΓΩ Σ/Ν ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΒΕΒΛΗΜΕΝΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΝΗΦΑΛΙΑ, ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΝΤΟΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΠΛΑΙΣΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΥΘΑΙΡΕΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΔΑΣΙΚΩΝ ΕΚΤΑΣΕΩΝ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΤΕΙ Η ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΚΑΙ ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΠΡΩΤΙΣΤΩΣ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΝΤΑΙ ΤΑ ΠΟΛΥΤΙΜΑ ΓΙΑ, ΤΙΣ ΠΑΡΟΥΣΕΣ ΑΛΛΑ ΚΥΡΙΩΣ ΤΙΣ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΓΕΝΙΕΣ, ΔΑΣΙΚΑ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ.